

Sint-Petrus en H. Bernadette

Contactblad van de R.K. geloofsgemeenschap voor Oirschot en Spoordonk
van de parochie Sint-Odulphus van Brabant

MAART 2018

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Vastenactie voor dorpsgenoot

(In het kader van de Vastenactie worden dit jaar drie projecten ondersteund die verbonden zijn met mensen in de parochie Sint-Odulphus van Brabant.

Dit zijn: een project in Best: 'Stichting Kinderen van de Wereld' in Nepal, een project in de Beerzen: een Gezondheidsproject in Sumatra en een project in Oirschot: Stepping Stones in Bali, voor kinderen met lichamelijke handicaps)

De opbrengst van de Vastenactie is volledig bestemd voor mensen die hun leven in dienst hebben gesteld voor de armsten van onze wereld. Dit jaar is dat o.a. Marjanne Oomen die al jarenlang actief is in Bali, waar zij als fysiotherapeut zich inzet voor gehandicapte kinderen.

Ook dit jaar zullen een groot aantal mensen bij u thuis komen om het vastenactiezakje op te halen.

Toch zijn er een aantal straten in Oirschot waar we niemand hebben om dit te doen. Daarom vragen wij u het volgende: als er in de Goede Week, de week vóór Pasen, niemand bij u aan de deur is geweest, wilt u dan zo goed zijn om het gevulde vastenactiezakje in de bus achter in onze basiliek te doen.

Dat kan met Pasen of in de week na Pasen.

U kunt het vastenactiezakje ook in de brievenbus bij het Pastoraal Centrum in de Nieuwstraat stoppen.

Bovendien kan het zakje in de brievenbus bij J.Jansen, Slingerbos 7, C.v.d.Wal, Wilhelminakade 10 of J.Rooijackers, Kapelpad 15.

Heel hartelijk dank voor uw medewerking.

Namens de werkgroep Kerk en Wereld, en namens de vastenactiegroep van de parochie, Sjef Rooijackers.

Driekoningen zingen 2018

Traditiegetrouw werd er in Oirschot op Driekoningen, 6 januari j.l., langs de deuren gegaan en gezongen door koningen groot en klein. In allerlei kleurrijke kledij uitgedost en voorzien van wat attributen die bij de 3 Koningen van weleer hoorden (een kistje met sieraden van 'goud' bijvoorbeeld) gingen een 6 tal groepjes kinderen en één drietal volwassen koningen, vanuit het Museum de Vier Quartieren op pad.

In het Museum was in de kersttijd een tentoonstelling van kerstgroepen te bewonderen, en op één speciaal plekje stonden allerlei koninkjes uitgestald. Dat maakte de gang van de levende koningen extra bijzonder.

Een uur tot anderhalf uur trokken de kinderen en de grote koningen in allerlei richtingen om het driekoningenlied te zingen voor mensen die de voordeur openden. Er werd geld gegeven voor het goede doel: de weeskinderen in Kenia, én vanzelfsprekend kregen de kinderen her en der ook wat fruit of snoepgoed. De groepjes hadden een foto bij zich van enkele Keniaanse weeskinderen, waardoor ze het spaardoel konden laten zien.

Rond de klok van 7 uur 's avonds kwamen de groepjes terug. Ze gaven hun verdiende centen af en met hun snoepjes en fruit gingen de koningen weer huiswaarts. De opbrengst van het Driekoningenzingen was opvallend groot: maar liefst € 396,27 werd er opgehaald! Het was een prachtige activiteit en hopelijk wordt het aantal koningen volgend jaar op 6 januari vervleevoudigd.

Christianne van de Wal

Foto: Martin van Wulfen

Tekst van de week:

Eens kwam een rabbi van Krakau
de kamer in waar zijn zoon
in diep gebed verzonken was.
In de hoek stond een wieg
met een huilend kind.
De rabbi vroeg zijn zoon:
hoor je niet dat het kind ligt te huilen?
De zoon zei:
Vader, ik was in God verzonken.

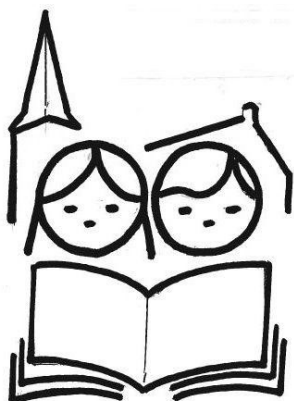
Toen zei de rabbi:
wie in God verzonken is,
ziet zelfs de vlieg die
op de muur kruipt.

Wie in God verzonken is
hoort het kind dat huilt.
Als hij het kind niet hoort
en de vlieg niet ziet
is hij niet in God
maar in zichzelf verzonken.

*Sinds februari van dit jaar staat op de website van de Parochie bij de toren van de Basiliek de: "Tekst van de Week".
Net als bovenstaande tekst zijn het woorden die de leden van de pastoraatgroep beurtelings als inleidende tekst vóór de vergadering kiezen. Van harte aanbevolen.*

Vieringen met jonge kinderen St. Petrusbasiliek

De doop is vaak een moment, waarmee jonge ouders hun verwondering en dankbaarheid om het nieuwe leven willen uitdrukken. Ook de verantwoordelijkheid om het kind een goede opvoeding te geven, met gezonde waarden en normen, is voor hen van belang. Het is daarbij een uitdaging om het katholieke geloof een plek te geven. De parochie wil gezinnen met jonge kinderen daar graag bij ondersteunen. Bijvoorbeeld door hen uit te nodigen voor speciale 'peuter- en kleutervieringen'. Zes keer per jaar wordt er zo'n viering aangeboden: op Eerste Paasdag, op Eerste Pinksterdag, in de meimaand (rond Maria), in oktober (dierendag en St. Franciscus) en in november (Allerheiligen en Allerzielen). De vieringen zijn kort, bevatten een mooi verhaal, enkele liedjes van het kinderkoor en een eenvoudig ritueel. Daarna is er gelegenheid voor ouders en kinderen om elkaar te ontmoeten. Er wordt gezorgd voor koffie, thee en sap. Met deze vieringen hopen we een brug te slaan tussen Doopsel en Eerste Communie. Tussen die twee levensmomenten moet het geloof bij de kinderen immers 'ontkiemen', zodat het dóór kan groeien! De eerstvolgende 'Kleine Viering' is op Eerste Paasdag in de Petrusbasiliek, aanvang 9.00 uur. Aansluitend kunnen de kinderen in de pastorietuin paaseieren zoeken.

Lentekracht

geboomte met voorjaarsveren,
sluiers van een lentebruid,
geur van hartversterkend kruid
dat levens-lust doet wederkeren.

vogels die langs gewolkte scheren
met een jubelend geluid
waaruit grote geestdrift spruit
waarop de borelingen teren

lenteboden in pastel
in de aarde uitgevloeid
dat door botting wordt geaderd

levenssap dat stuwend fel
met inwendig groensel stoeit
totdat de wording is omkaderd

Christianne van de Wal

Redactie

"Sint-Petrus en H. Bernadette" is het contactblad voor de lokale geloofsgemeenschap Sint-Petrus en H. Bernadette in Oirschot en Spoordonk van de R.K. parochie Sint-Odulphus van Brabant. Verschijnt 4 maal per jaar.
Redactieadres: Nieuwstraat. 17, 5688 BD Oirschot.
Redactieleden: Piet van den Akker, Mien Kools, Norbert van Luxemborg, Piet Nouwens, Wilfred van Nunen, Annie Smetsers en Christianne van de Wal.
Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 10 juni a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstraat. 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad;
of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl of
parochieblad@bernadetteparochie.nl

Tarieven Parochie Sint-Odulphus van Brabant

De tarieven voor de parochiële diensten van de Parochie Sint-Odulphus van Brabant, vindt U op de website van de parochie:

www.odulphusvanbrabant.nl

onder het kopje:

ALGEMEEN / TARIEVEN.

Familieberichten

**DOPELINGEN
SINT-PETRUS en
H. BERNADETTE**

10 december 2017:
Joris Severijn

18 februari 2018:
Loek Walravens.

25 februari 2018:
Fem van Overbeek

25 februari 2018:
Job van der Vleuten

OVERLEDENEN H. BERNADETTE

21-11-2017 Mien van der Sande, 91 jaar echtgenote van Jos Pijnenburg.

Mien was een eenvoudige, gelovige, lieve vrouw en moeder. Ze hield van haar gezin en de mensen om haar heen. Wat haar ogen zagen konden haar handen maken. Altijd in de weer met naald en draad, kaarten maken en gedichtjes. Ook bloemen gaven kleur aan haar leven. Als trouw lid van de K.V.O. hielp ze met naaien voor de Paasmarkt. De foto op het gedachtenisprentje geeft weer dat die handen tot op hoge leeftijd altijd bezig waren. Moge wij haar herinneren als een hartelijke vrouw die hield van het leven. Dat ze nu samen met haar man Jos mag rusten in vrede.

26-11-2017 Kees Machielsen, 81 jaar echtgenoot van Mien Willems.

Kees is geboren en getogen in Spoordonk. Hij stond altijd voor iedereen klaar. Op de eerste plaats voor zijn gezin. Het was een lieve opa. Kees was graag buiten. Jarenlang was hij grafmaker op het kerkhof in Spoordonk en vrijwilliger bij de voetbalclub. Biljarten was zijn grote hobby. Na het overlijden van zijn vrouw Mien werd het leven erg zwaar voor hem. Toen het alleen zijn niet meer ging, is hij verhuisd naar huize St. Joris. Daar is hij overleden in de volle overtuiging dat hij naar Petrus en zijn geliefde vrouw Mien ging, die hij zo ontzettend miste. Kees was een man, vader en opa om trots op te zijn.

27-12-2017 Janus van Nunen 88 jaar echtgenoot van Cisca van Heumen.

Janus was een man van weinig woorden. Een harde werker voor zijn gezin, in de bouw. Zijn grote passie was echter zijn herdershond, waar hij dagelijks zijn rondje mee maakte. Ook rond het huis was hij altijd in de weer. Het zag er allemaal piekfijn uit. Zijn motto was dan ook:

"Ut moakt nie uit wa ge doet, es ge mèr iets doet".

12-01-2018 Miet Erven, 86 jaar echtgenote van Kees Beekmans.

Geboren en getogen aan de Krukkerd groeide Miet op als oudste dochter van een groot gezin. Samen met haar broers en zussen werkte ze op de boerderij en dat schepte een hechte onderlinge band. Toen ze Kees ontmoette gingen ze op de Kattenberg wonen. Samen kregen ze 6 kinderen, die door Miet liefdevol werden verzorgd. Ze was de trotse oma van 15 kleinkinderen en 2 achterkleinkinderen. Miet heeft zich jarenlang ingezet voor de Oirschotse K.V.O. Ook maakte ze deel uit van het kringbestuur. Ze ging graag kaarten en fietsen, maar vooral bloemen gaven kleur aan haar leven. Mogen we troost vinden in de gedachte dat ze een rijk leven heeft gehad en dat ze nu mag delen in de eeuwige liefde van God.

31-01-2018 Toos Wolfs, 78 jaar echtgenote van Frans Bullens.

Toos is geboren in Spoordonk, dat zij altijd trouw bleef. Toen ze trouwde met Frans gingen ze wonen aan de Spoordonkseweg. Samen kregen ze 2 zonen. Haar gezin was haar alles, ze was er trots op, het was haar heilig. Bijzonder zorgzaam is zij ook geweest voor opa Wolfs die bij het gezin inwoonde. Voor haar kleinkinderen was ze een bezorgde, lieve oma. Bij haar was het iedere zondag feest. Orde en netheid stonden bij Toos hoog in het vaandel. Alles moest er piekfijn uitzien. Veertien jaren geleden verhuisden ze naar Oirschot, maar Toos bleef Spoordonk trouw. Iedere week bezocht ze samen met Frans onze Bernadette kerk. We zullen haar allemaal missen, maar zijn ook dankbaar voor de vele mooie herinneringen die zij achterliet.

OVERLEDENEN SINT-PETRUS

15-12-2017 Jan van Houtum, 61 jaar echtgenoot van Paula van der Schoot.

Jan en Paula waren bijna veertig jaar samen en hadden een mooi gezin met twee kinderen. Jan was een echte Bourgondiër en genoot van het leven. Hij werkte bij de gemeente Vught en was een zeer geliefde collega. Hij was zeer sociaal en kon dit gevoel uitdragen met zijn gedreven lidmaatschap van de SP. Hij was zeer sportief en hield van afstanden wandelen en fietsen. Zijn hond werd iedere morgen door hem uitgelaten voor hij naar zijn werk vertrok. Twee jaar geleden werd bij hem een ongeneeslijke ziekte vastgesteld. Zijn ziekte heeft ondanks alles goede momenten gebracht en zijn gezin veel hechter gemaakt.

17-12-2017 Jan Smits, 68 jaar echtgenoot van Marian Smetsers.

Jan had een onomkeerbare ziekte, die hij met moed en wilskracht heeft gedragen. Hij was een onvergetelijke, bescheiden man, vader en opa. Hij had een grote verbondenheid met zijn gezin en familie. Als constructiewerker reisde hij het hele land door en was trots op projecten waaraan hij had meegewerkt. Hij was sportief en hield van mountain-biken en het lopen van marathons. De natuur en zijn honden kregen zijn aandacht. Voor zijn rust en houvast bezocht hij regelmatig O.L. Vrouw van de H. Eik. Hij zal in dankbaarheid door velen gemist worden.

24-12-2017 Truus van de Burgt, 86 jaar weduwe van Kees van Gerwen.

Truus was een sterke vrouw. Een trotse moeder, oma, zus en vriendin. Door het vroege overlijden van haar man heeft ze lange tijd alleen voor haar gezin gezorgd. Ze was zorgzaam, onafhankelijk en betrokken. Ondernemend en sociaal betrokken, tolerant en met een brede interesse. Ze hield van de natuur en van haar mooie tuin. Ze was een verhalenverteller en zeer positief ingesteld: een kleurrijke vrouw.

Heel onverwachts is ze overleden en begraven op dezelfde dag als haar man 41 jaar geleden. Voor haar gezin en familie zal Kerstmis nooit meer hetzelfde zijn.

**12-01-2018 Ben Morselt, 89 jaar
weduwnaar van Tine Potjes.**

Ben was een levenslustige man, vader en opa. Hij was zeer gedisciplineerd: altijd op tijd komen, nooit te laat, eerder te vroeg. Hij had een sterke geest, hij hield van puzzelen en detectives. Hij genoot vele vriendschappen en voor hem was iedereen gelijk, ondanks kleur of geloof. Hij was een trouw, actief lid van Gilde St. Sebastiaan, waarvan hij meer dan 25 jaar deel uitmaakte. De laatste jaren werd hij gebrekkiger en was hij dankbaar voor de hulp die hij kreeg. Onverwachts is hij heen gegaan. 't Is mooi geweest.

**18-01-2018 Riet van Bokhoven, 78 jaar
weduwe van Ton van Hagen.**

Riet was een kleurrijke, hartelijke, betrokken vrouw. Ze zag er altijd op en top verzorgd uit. Ze hield van mooie bloemen. Klassieke muziek was haar passie, met Reine Quint en ze bezocht vele concerten. In Oirschot maakte ze vele vrienden, ze was zeer sociaal. Voor mensen die niet meer in hun thuisland welkom waren, had ze een luisterend oor. Samen met haar man heeft ze vele, verre reizen gemaakt. Ruim drie maanden na het overlijden van Ton is ze heengegaan. Nu is ze weer verenigd met haar man, die ze zo miste. Mooie herinneringen blijven in ons hart.

**26-01-2018 Sjaan van de Schoot, 84 jaar
echtgenote van Piet Verstedden.**

Sjaan was een zorgzame vrouw, moeder en oma. Ze was gelukkig met haar grote gezin en genoot als iedereen thuis was. Ze was gastvrij: iedereen was welkom voor een kopje koffie en een gezellig praatje. Ze cijferde zichzelf dikwijls weg en stond met raad en daad voor iedereen klaar om te helpen waar ze maar kon. Ze liet iedereen in zijn waarde. Haar motto was: spreken is zilver en zwijgen is goud. Toen ze hulpbehoevend werd en zorg nodig had, toonde ze altijd haar dankbaarheid tot het laatste toe. Een flinke, sterke, goede vrouw is van ons heengegaan. Ze zal zeker door velen gemist worden.

**30-01-2018 Jo Latour, 86 jaar
weduwnaar van Joke Wagemans.**

Jo was een markante dorpsmens. Hij was een groot cultuurliefhebber en promotor. Na zijn werkzame leven als drogist begon hij met schilderen, vooral over zijn 'schilderachtig Oirschot.' Hij hield ook exposities, samen met Ad van Kollenburg, van eigen werk. Samen met zijn vrouw Joke was hij een gewone, goede vader en opa van zijn gezin. Hij had veel humor en grappen. Acht jaar geleden werd bij hem darmkanker geconstateerd, maar dat genas en kwam weer terug. Lichamelijk was hij versleten, maar geestelijk was hij goed bij de pinken. Hij was dankbaar voor alles wat men voor hem deed.

**31-01-2018 Cees Bressers, 77 jaar
weduwnaar van Marietje Smetsers.**

Cees was een hardwerkende man. Al vanaf zijn veertiende jaar ging hij met zijn oom Willem melk venten, welke zaak hij naderhand uitbreidde tot rijdende winkel. Na zijn trouwen ging hij wonen in een zelfgebouwd huis aan de van Eschstraat, waar hij een gezin stichtte met twee kinderen. Hij was een liefhebbende vader en een trotse opa voor zijn twee kleinkinderen. De gezinsvakanties naar Frankrijk en Italië waren echte avonturen.

Hij had vele vrienden en een hechte vriendschap met zijn buurtgenoten. Hem overkwam een ongeneeslijke ziekte. Hij koos niet voor behandelingen, maar voor kwaliteit van leven. Dat lukte een paar jaar tot afgelopen Kerstmis. Hij ging hard achteruit en tenslotte is hij rustig, in het bijzijn van zijn kinderen, ingeslapen.

15-02-2018 Marietje van Kroonenburg, 95 jaar.

Marietje was haar hele leven vooral bekend als kraamverzorgster en heeft gedurende haar werkzame leven wel 5000 kinderen ter wereld geholpen. Ze leefde voor zorg, nam zelden vakantie en ontving voor haar harde werken een Koninklijke onderscheiding. Na haar pensionering bleef ze actief als vrijwilligster, maar nu voor ouderen. In huize St. Joris werd ze een vast gezicht als aanspreekpunt voor alle bewoners. Vanaf haar tachtigste begon ze te dementeren en werd ze zelf van zorg afhankelijk. Het kaarten was de laatste jaren haar lust en leven. Zij is onverwacht overleden in het verzorgingshuis, waar ze zoveel jaren met plezier gewoond en gewerkt heeft.

**17-02-2018 Frans van de Sande, 81 jaar
weduwnaar van Toos van Vroenhoven.**

Frans was een eenvoudige, hardwerkende man. Met het werken in de bouw zorgde hij voor zijn gezin. Hij was een goede vader en belangstellende opa. Als oppas-opa was hij in zijn element. Hij was ook een gezelschapsmens, was een actief lid van de buurtvereniging met voetballen en carnavalsauto bouwen. Later ging hij bij andere mensen tuintjes bijhouden en van zijn eigen moestuin konden veel mensen meegenieten. Na het plotseling overlijden van zijn vrouw werd hij eenzamer en in zichzelf gekeerd. Hij vond zijn troost bij Maria van de H. Eik, waar hij bijna dagelijks naar toe fietste. Toen zijn gezondheid minder werd, werd hij opgenomen in huize St. Joris, waar hij rustig ingeslapen is.

**17-02-2018 Gérard van Kollenburg, 93 jaar
echtgenoot van Josine Theeuwes.**

Gérard was een charmante man. Hij hield van mensen en maakte graag een praatje. Of het nu de burgemeester was of iemand van de plantsoendienst, voor hem waren ze gelijk. Dat kwam hem goed van pas als ambtenaar van sociale zaken. Voor zijn liefde en werk verhuisde hij naar Noord-Holland, waar hij met Josine gelukkige tijden beleefde. Na zijn werkzame leven keerde hij terug naar zijn geboorteplaats en maakte vele fietstochten in de omgeving. Hij was betrokken bij kerk en gemeenschap en had vele contacten. Toen zijn wereld alsmaar kleiner werd, had hij veel steun van Josine. In het bijzijn van zijn naasten is hij rustig ingeslapen.

**18-02-2018 Jeanne Vriens, 86 jaar
weduwe van Antoon van Laarhoven.**

Jeanne en haar man kregen vier kinderen en later werden zij grootouders van elf kleinkinderen. Ze was een zorgzame en krachtige vrouw die voor iedereen klaarstond. Ze maakte kleding voor haar kinderen en het eten koken was een hobby van haar, daar genoot ze van. Ze hield van traditionele feesten, zoals verjaardagen, Kerstmis en Pasen. Ook dan werden de culinaire hoogstandjes door haar verzorgd. Er was een hechte familieband. Ze hield van knutselen: met eigen gedroogde bloemen en kralen maakte zij de mooiste creaties. Op vrij jonge leeftijd werd ze geconfronteerd met de ziekte van Alzheimer, wat opname in Huize St. Joris noodzakelijk maakte. Daar heeft ze een liefdevolle verzorging genoten en is daar uiteindelijk ook ingeslapen.